

[Inger Stilling Pedersen]

telse af ægteskabet og familien som noget grundlæggende. Det kan godt være, at man i den yngre generation har andre synspunkter, men ser man lidt nærmere på de mennesker, der bakker op bag de forskellige partier, er jeg sikker på, at vi i alle partier kan finde mennesker, der mener, at ægteskabet og familien er noget grundlæggende.

Så er spørgsmålet, hvor let det skal være at gå fra hinanden. SF's ordfører var lidt inde på, at man går meget let hen over den svage part. Vi kommer ikke uden om, at kvinderne ofte er dem, der er dårligt stillet. Jeg kan egentlig ikke forstå, at ikke også de, der kalder sig ikke-borgerlige, vil prøve at tage dette argument lidt mere op.

Vi mener ikke, at det skal være så let at blive skilt. Vi mener snarere, at man skal lægge meget mere vægt på, at man får et fundament med sig, inden man indgår ægteskab. Jeg tænker især på undervisningen i skoler, ungdomsklubber og andre steder, at man må fortælle noget om, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Man kan også lave en bedre rådgivning. Vi ved, at der er private institutioner, der rådgiver i dag. Kristeligt Folkeparti ser gerne, at vi får en bedre rådgivning. Vi ser gerne, at præsten også er med dér, men vi ser lige så fuldt gerne, at også andre instanser er med, da det jo ved en skilsmisse ofte er mange forskellige problemer, der gør sig gældende.

Vi kan under ingen omstændigheder gå ind for et forslag som dette. Vi mener tværtimod, det ville være bedre, at vi satte ind på at se, hvad vi kan gøre for at få en bedre familiebevarende politik.

Og så længe vi ikke har en skattelovgivning, der tilgodeser ægteskabet bedre, end den gør i dag, så længe det kan være en økonomisk fordel at blive skilt, så længe vil det i hvert fald være helt urimeligt at gå ind for kortere tidsfrister.

Alligevel vil vi gerne være med i udvalgsarbejdet og se på, hvilke problemer der kan dukke op, og måske også, at nogen kan blive lidt klogere og finde ud af, at det måske ikke er så godt et forslag endda.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror nok, det var mig, fru Inger Stilling Pedersen sigtede til, da hun talte om de ikke-borgerlige partier og den svagere part. Nu me-

ner jeg ikke, jeg nævnte problemerne med den svagere part i ægteskabet i mit ordførerindlæg, men jeg vil da gerne kort replicere til fru Inger Stilling Pedersen, at det er fuldstændig korrekt, at der ofte er en svagere part i ægteskabet. Og det gør sig selvfølgelig navnlig gældende i forbindelse med opløsning af ægteskabet, hvor der kan blive nogle økonomiske problemer.

Jeg mener altså ikke, at man løser den svagere parts problemer ved at spænde den pågældende ind i et ægteskab, som ikke er særlig godt. Tværtimod bør man løse de problemer ved at skabe væsentlig bedre vilkår for den svagere part, når ægteskabet opløses. Heldigvis er der en tendens til, at erhvervsfrekvensen for gifte kvinder er stigende, og dermed bliver ægteskabet mindre og mindre betydningsfuldt som forsørgelsesinstitution, og det er kun godt.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu gælder den korte periode, hvor man er enig, og det kunne jo altså være en økonomisk fordel for begge parter at lade sig skille. Derved opnår man større fordele. Det må da være logisk.

Jørgen Tved (FK):

Når jeg sådan ud fra egne erfaringer kigger på den ægteskabslovgivning, vi har, så må jeg tilstå, at jeg ikke synes, den er så helt tosset. Det er forholdsvis enkelt at blive gift, og det er i og for sig også forholdsvis enkelt at blive skilt. Jeg taler som sagt ud fra egne erfaringer.

Man kunne spørge, om det er nødvendigt at ændre den lovgivning, vi har. Når to mennesker føler et eller andet forhold til hinanden og føler, at de nu vil dele tilværelsen, så synes jeg, at det er rimeligt, at de kan gøre det forholdsvis enkelt. Når forholdet skal opløses, må det efter min opfattelse ligeledes være på baggrund af nogle følelsesmæssige ændringer, der betinger, at nu må man slutte det forhold.

Men det er rigtigt, som det allerede er fremført, at der er nogle svage parter, som man skal prøve på at beskytte, det er først og fremmest børnene, som man naturligvis må tage hensyn til, og det er også, som det allerede er sagt, kvinderne. Man skal efter min opfattelse gøre meget for, at der rådgives, så alle er klar over, hvad det egentlig er, man beslutter, og hvilken stilling den svageste i forholdet har.